

[Poul H. Møller]

færdighed, denne tvangsorganisation, afskaffet.

Jeg tror, det var fru Lilli Gyldenkilde, der talte om, at det var umodenhed, når vi fremkom med et sådant forslag og fastholdt det også efter lang tids forhandlinger med regeringen, da at indgå et økonomisk forlig, som gælder også for 1982. Jeg synes ikke, det ligefrem er umodenhed, men jeg synes, det beviser, med hvilken alvor vi ser på dette, og hvad vi er villige til at satse for at få dette lovforslag gennemført.

Kristeligt folkeparti er ofte blevet beskyldt for at være et sikkerhedsnet for regeringen, og det skulle altså skyldes valgskræk. Det synes jeg vi klart og tydeligt har modbevist i denne sag som i tidligere sager. Vi var villige til også med en trussel om valg at få dette forslag gennemført, og vi ønskede heller ikke på dette spørgsmål at være sikkerhedsnet for regeringen. Vi mener, at det er en ordning, som skal og må afskaffes. I et demokratisk samfund som vort, hvor vi har en grundlov, og hvor vi har menneskerettighedserklæringer, som giver os adgang til oprettelse af frie fagforeninger, kan det ikke være rigtigt, at vi fortsat har organisationsvang, som kan tvinge mennesker ind i en bestemt fagforening, som er dem inderligt imod, tvinge dem til at støtte den økonomisk og på anden måde. Men det har vi jo flere gange drøftet.

Trods det forudsigelige afstemningsresultat i dag tror jeg, at vi har et flertal for dette forslag. Vi vil ikke opgive det, men har tværtimod et håb om, at vi nu er så langt fremme ved målsnoeren, at vi vil kunne nå den i næste samling. De radikales stilling har været en skuffelse for os, men vi håber på, at vi i næste samling vil kunne stå sammen om forslaget og få det gennemført trods alle de problemer, der er talt om, og som kristeligt folkeparti heller ikke har lagt skjul på. Det er der ved så mange andre ting, når man går over i nytænkning og går over i nye baner. Det er klart, at der er ting, som skal ordnes her, men vi mente, at 13 måneder måtte være rigelig tid til at få det klaret. Det har de radikale altså ikke ment, og det må vi så bøje os for.

Vi håber som sagt alligevel på, at det i næste samling vil være muligt ud fra dette flertal af 7 partier i det høje ting at få dette forslag gennemarbejdet, så vi kan få det til tredje behandling og afstemning i næste samling

og derved få afskaffet disse eksklusivaftaler, som ikke hører hjemme i vort land.

Dohrmann (FP):

Den socialdemokratiske ordfører, fagforeningsmanden hr. Hans Jørgen Jensen, snakkede jo godt for sin syge bedstemor. Men det, hr. Hans Jørgen Jensen ikke så gerne vil snakke om, er, hvorfor de lønmodtagere, som f.eks. stemmer på fremskridtspartiet, skal tvinges til at finansiere hr. Hans Jørgen Jensens eller andre fagforeningers valgkamp. Det er jo en af de ting, dette forslag omhandler.

Ingen vil prøve på at forbyde folk at være medlemmer af en fagforening. Det er der ikke én af ordførerne der har nævnt. Men det, hr. Hans Jørgen Jensen og hans røde venner vil, er at tvinge folk til at støtte folk med en bestemt politisk opfattelse til bl.a. at sidde herinde i folketinget. Det er det, der er baggrunden for hr. Hans Jørgen Jensens ideologi, og det er derfor, vi møder kraftig modstand fra de partier, som modtager den støtte, som man altså tvinger medlemmerne af fagforeningerne til at bidrage til. Man kunne næsten fristes til at tro, at det radikale venstre underhånden i hvert fald har fået tilsagn om at få et tilskud, på samme måde som VS og SF og først og fremmest socialdemokratiet og vel nok også kommunisterne får det.

Jeg bad om ordet, fordi jeg gerne ville sige, at jeg ikke kan deltage i den skuffelse, de fleste ordførere har udtrykt heroppefra, over, at nu var det flertal smuldret, som der en overgang så ud til at være, for at få indført en bestemmelse af denne art. Med den sammensætning, folketinget har, hvor man skal ned og have – jeg har tidligere tilladt mig at kalde de partier hyklere og politiske plattenslagere – dem med for at få et flertal her i folketinget, og når man samtidig ved, at der er op til flere partier, der overhovedet ikke stemmer efter det, sagen drejer sig om, men mere tænker på at beholde deres taburetter, kan det ikke være den store overraskelse for nogen, at dette lovforslag ikke bliver gennemført. Det har de fleste vel nok inderst inde været klar over i lang, lang tid.

Vi har til fremskridtspartiets landsmøde inviteret lederen af de frie polske fagforeninger, Lech Walesa, til at give os lidt undervisning i, hvordan vi får frie fagforeninger i